

มติชน

ปีที่ 35 ฉบับที่ 12539 วันจันทร์ที่ 9 กรกฎาคม พุทธศักราช 2555 ๑๖๗๙

‘ชาหุ่นยนต์’

เลียนท่าเดินมนุษย์

การทำให้หุ่นยนต์เดินได้แม่นไปใช้เรื่องยากแต่ถ้าหากจะทำให้เดินได้เนียนตาแบบคนเดิน ก็เป็นอีกเรื่องที่ทำได้ไม่ง่ายนัก และจนกระทั่งลึกลึคนี้ยังไม่มีใครประสบผลสำเร็จในการพัฒนาให้เครื่องขักรสามารถเดิน 2 ขาได้ในท่วงท่าที่ได้สมดุลและวางแผนน้ำหนักเท่าแต่ละขาได้อย่างแม่นยำเหมือนอย่างที่คนเราเดิน

ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งก็คือมนุษย์เรามีระบบประสาทที่สับซ้อนในการตรวจสอบสภาพแวดล้อม และสั่งการให้กล้ามเนื้อขาทดลองจนถ้าให้สร้างสมดุลให้กับร่างกายได้ในขั้นพื้นๆ ทำให้เราสามารถเดินทั่วอยู่ได้ในระหว่างการเดิน และนอกจากนั้น ยังสามารถเปลี่ยนแปลงสีปิดหรือความเร็วได้ในระหว่างการเดินอีกด้วย

การลอกเลียนระบบประสาทสั่งการของ

คนเรานั้นยังเป็นไปไม่ได้ในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยอริโซนา สหรือเมริกา ที่สามารถสร้างชาหุ่นยนต์ขึ้นมาสู่หนึ่งที่สามารถเลียนแบบการเดินของเด็กแรกเกิด และแสดงท่าทางการเดินได้ใกล้เคียงกับมนุษย์มากที่สุดเท่าที่เคยมีมา โดยการยกขาข้างหนึ่งก้าวออกไปข้างหน้าหากข้างอย่างมั่นใจ

เช่นเดียว โคลน นักศึกษาปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัยโครงการนี้ ระบุว่า การลอกเลียนให้ว่องของชาหุ่นยนต์ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ เพียงลอกเลียนเอ่าหลักการทำงานของระบบประสาทที่ง่ายที่สุดของมนุษย์มาใช้ ระบบดังกล่าวเรียกว่า “อาลีฟ-เซ็นเตอร์” สำหรับใช้ทำหน้าที่ควบคุมส่วนที่เป็น “สะโพก” ของหุ่นยนต์ กับชุดสร้างปฏิกิริยาตอบสนอง (รีเฟลกซ์ เรஸปอนด์)

อีกชุดหนึ่งเพื่อใช้สำหรับควบคุมการทำงานของอวัยวะส่วนล่างลงไปศีรษะกันน่อง ที่จะทำหน้าที่ทำให้คำสั่งที่ได้รับ (จากประสาทไขสันหลัง-ในการนี้ที่เป็นเด็ก) ศีรษะสั่ง “ก้าวเดิน” ให้สมบูรณ์ โดยการเข้ามารับช่วงต่อหลังจากที่เข็นเซอร์ที่ขาตรวจสอบสภาพแวดล้อมเรียบร้อยแล้ว ส่งผลให้การก้าวเดินของชาหุ่นยนต์ของตน สามารถเลียนท่วงท่าการเดินของคนได้ใกล้เคียงที่สุด โดยอาศัยหลักการทำงานของระบบประสาท “อาลีฟ-เซ็นเตอร์” แบบเดียวกับการเดินของเด็กทารกเพียงหัดเดินใหม่ๆ ที่ยังไม่มีสำนึกของสมดุลและการทำงานสอดประสานกันของ

อวัยวะเหมือนเช่นที่คนในวัยผู้ใหญ่มีนั่นเอง

“อาลีฟ-เซ็นเตอร์” เป็นโครงข่ายประสาทที่รวมด้วยสุดของมนุษย์ประกอบอยู่ในประสาทส่วนไขสันหลัง

[ต่อหน้า]

และสามารถอ่านหน้าที่สั่ง
งานกล้ามเนื้อด้วยการส่ง
สัญญาณที่แตกต่างกัน
ออกไปสู่กล้ามเนื้อเพื่อ⁴
สร้างจังหวะของการเดิน
ให้คนเรา การจำลอง
ระบบประสาทชาล์ฟ-
เช็นเตอร์ มาใช้บังคับขา
หุ่นยนต์ครั้งนี้นั้น ใช้ตัวเชื่อมเชอร์ตัวจวัด
น้ำหนักกับสายเคฟลาร์ทำหน้าที่ร่วมกันใน
ทำงานของเตียวกับการทำงานของกล้ามเนื้อ⁵
มีกลไกในการควบคุมส่วนกลางต่อคอมพิวเตอร์ 4
ตัวที่ติดตั้งอยู่ในส่วนที่เป็นสะโพก อีก 3 ตัว
ในส่วนต้นขาและอีก 1 ตัวบริเวณที่เป็นน่อง
พัฒนาการการก้าวเดินเลียนแบบมนุษย์
ของหุ่นยนต์ดังกล่าวนี้นอกจากจะมีประโยชน์
สำหรับการพัฒนาหุ่นยนต์เดิน 2 ขา (เช่นมา
นอยต์ และแอนดรอยต์) ในอนาคตแล้ว ยัง⁶
สามารถใช้ประโยชน์ในการทำยาภาพบำบัด
หรือฝึกการเดินใหม่ให้กับผู้ป่วยที่ได้รับบาด
เจ็บบริเวณไขสันหลัง จนเป็นอัมพฤกษ์ได้
อีกด้วย